

Na zijn studie te Leiden was Bonjer werkzaam als junior ten kantore van mrs. Nolst Trenité, Van Peski en Dutilh. Hierop volgde een associatie met mr. F. van Raalte, die, na beëindiging, voerde tot het eigen kantoor tezamen met mr. A. Blussé van Oud-Alblas, welk kantoor hij tot zijn overlijden met grote trouw en toewijding heeft geleid. Bonjer was een jurist met groot gezag, een 'leading barrister', een man met 'hart' voor de zaken, die hem werden toevertrouwd.

Naast deze veeleisende en drukke werkkring echter, wijdde Bonjer een bijna onbeperkt gedeelte van zijn tijd aan een viertal Rotterdamse instellingen, die mede onder zijn bezielende leiding tot verdere uitbouw en bloei kwamen.

Zo was daar Kuyl's Fundatie aan de Schiekade, een hofje, waarvoor hij als een zijner laatste verrichtingen, de overbrenging naar de 's Gravenweg regelde. Dan voorts de Adriaan Stichting, Revalidatie-centrum voor kinderen, waarvan hij gedurende bijna dertig jaren bestuurslid en vele jaren voorzitter van het bestuur was. Ook Vrouwe Groenevelt's Liefdegesticht (Vijverhofstraat 69) telde hem talloze jaren onder zijn regenten.

Tenslotte worde hier, wellicht als belangrijkste zijner 'nevenwerkzaamheden' de Volksuniversiteit te Rotterdam genoemd. Deze instelling waaraan Bonjer gedurende ruim vijftig jaren onafgebroken zijn beste krachten heeft gegeven is uitgegroeid tot een begrip in onze stad. Reeds bij de voorbereiding van de oprichting was Bonjer als secretaris van het Comité betrokken. De latere jaren zien hem eerst als gewoon bestuurslid, later gedurende 22 jaren (1940-1962) als voorzitter van het bestuur, in grote wederzijdse waardering en vriendschap en in voortdurende botsend-creatieve arbeid met mej. I. M. van Dugteren, de Volksuniversiteit tot steeds groter bloei brengen. Het is hem gelukkig gegeven geweest het vijftigjarig bestaan te mogen beleven, al weerhield ziekte hem van het bijwonen van de feestelijke bijeenkomst in de Schouwburg. Ook op landelijk terrein heeft Bonjer de Volksuniversiteitsgedachte uitgedragen door van 1945 tot 1959 het voorzitterschap van de Bond van Nederlandse Volksuniversiteiten te vervullen.

Met het uitspreken van onze diepe erkentelijkheid jegens een man, die door zijn kundigheid en sociale bewogenheid in een werkzaam leven zovelen aan zich heeft verplicht, mogen wij deze korte schets besluiten.